

Evangelí de la festa de Jesucrist, gran sacerdot per sempre

Evangelí i comentari de la festa de Jesucrist, gran sacerdot per sempre. "Feu això, que és el meu memorial". Aquest desig sublim de Jesús a l'últim sopar expressa, al mateix temps, la grandesa del sacerdoci i la possibilitat que tots els cristians de tots els temps puguem fer de la Santa Missa el centre i arrel de la nostra vida.

Evangelí (*Lc 22, 14-20*)

Arribada l'hora, Jesús es posà a taula amb els Apòstols i els digué: «Com

desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió! Perquè us asseguro que ja no el menjaré més fins que la Pasqua trobi el seu compliment en el Regne de Déu».

Lavors prengué una copa, digué l'acció de gràcies i afegí: «Preneu això i repartiu-vos-ho, perquè us asseguro que des d'ara ja no beuré més del fruit de la vinya fins que haurà arribat el Regne de Déu».

Després prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i els el donà tot dient: «Això és el meu cos, entregat per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial».

I, havent sopat, féu igualment amb la copa, tot dient: «Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang, vessada per vosaltres».

Comentari

La festa d'avui ens endinsa en el cor sacerdotal i misericordiós de Jesús. Ell, com a bon pastor no abandonarà mai el seu ramat. Manifesta “ànsia” pels seus, per nosaltres. Jesús mostra especialment els seus sentiments en la institució de l'Eucaristia. Per això avui revivim i ens empellem en els gestos i paraules sacerdotals del Dijous Sant. Sant Joan sintetitza amb una frase els sentiments que dominaven l'ànima de Jesús en aquell entranyable moment: «Jesús sabia que havia arribat la seva hora (...). Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem» (*Jn* 13, 1).

Fins a l'extrem! Una sol·licitud i un amor que no es limita als Apòstols, sinó que abasta tots els homes i dones de tots els temps. L'Eucaristia serà l'instrument que permetrà a Jesús consolar-nos “en tot lloc i en tot

moment”. Ell havia parlat d'enviar-nos un “altre” consolador, un “altre” defensor. Parla d'un “altre”, perquè Ell mateix —Jesús Eucaristia— és el nostre primer consolador.

Aquests dies que hem contemplat les escenes de l'Ascensió de Jesús al cel en compliment de la voluntat del Pare, considerem de nou com el seu amor l'impulsa a marxar i simultàniament a quedar-se. Cada dijous quan desgranem el 4t misteri de llum del Sant Rosari —la institució de l'Eucaristia— podem arribar a sentir l'emoció d'aquest acte sublim d'amor per nosaltres. «Considereu —escriu sant Josepmaria— l'experiència, tan humana, del comiat de dues persones que s'estimen (...). El seu afany seria de continuar sense separar-se, i no poden (...). El que nosaltres no podem fer, pot fer-ho el Senyor. Jesucrist, perfecte Déu i perfecte Home, (...) resta Ell mateix. Anirà al

Pare, però romandrà amb els homes». Repetim amb el salmista: «Quantes meravelles heu fet a favor nostre, Déu incomparable!» (Sl 40, 6).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelijesucrist-gran-sacerdot-per-sempre/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelijesucrist-gran-sacerdot-per-sempre/)
(17/08/2025)